

„Ott a kard fölött fejed / de azt mondják hogy sokmindent kibír. / nem érdekel a világ elveszett / ma élek. vág a levegő. helyet.”

Indulat –, ha van – rejtve marad, és ami a versekben mégis megrekedt, azt olyan finom eleganciával *buktatja elő*, hogy ha nem elemezzük, elsiklunk fölötte.

A világot nem kell megváltani. A világot, amelyik dögunalmat gőzölögten ki magából, nem megváltani kell, hanem nem kell tudomást venni róla.

No, igen, de a bűz?!

A világot, amelyik dögunalmat áraszt magából, mindenekelőtt, vegyük tudomásul.

— Ez az a kettősség, ami verseinek feszültségét folyamatosan adagolja.

Ha ez az unalom az arcon nyomot nem is hagyott, kívül is, belül is elindítja a záporokat. És ez az *az unalom*, ami világokat *mos el*. Kettősség ez is. „ne pirulj el, csak süsd le a szemed, / én bús fivérem, ettől szép az élet, / a sulykot vagy önmagad elveted, / és megnézed, hogy melyik hol mit érhet // örülsz, a kezed összedörgölöd, / kit érdekel, hogy mennyire unod, / az arcodon nem hagyott nyomot, / de fontos ez? hogy így vagy, úgy sűrög az ember?...” – akár *ars poetica* is lehetne, ha tudna, ha akarna, ha szükségesnek tartaná, hogy nyilvánosság előtt, a fehér papírlap fölött *ars poeticáról* gondolkodjék, gondoskodjék.

A kihagyásos technika a rejtőzködés kitűnő eszköze. Nagyon fontos, ami megjelenik, még fontosabb, ami papírra kerül. Talán mindennél fontosabb, amit elhallgat. Ezt a technikát, amivel ma újra olyan sokan élnek – és visszaélnék –, nem olyan egyszerű működtetni. Ami megmarad, vajon milyen kontextusban marad meg? Amit elhallgat, vajon milyen kontextusból marad ki?

És milyen kontextusba kerül így, elhallgatva?!

Lázár Júliának nincsenek felesleges szavai. Szófukarnak tűnhet, pedig éppen *ellenkezőleg: pontos*.

Aki leírja, hogy „én nem tudtam, / hogy számít minden” – az –, ha korábban nem is – attól a pillanattól nagyon jól tudja: számít minden.

A sarokban egy képen a téli táj, és a ráfagyott folyó. A képzeletbeli sárga korcs, ha fölpattanok, visszaránt.

De ez már a „páros magány mezsgye végtelenje”. És az már valaki más(nak a költészete), és épp *úgy* a miénk.

KÖRÖSSI P. JÓZSEF

LAZÁR JÚLIA HÁROM VERSE

Ajánlás:

nemcsak írni. én nem tudtam,
hogy számít minden. a kattanás,
a cigarettatárca, az aprózó mozdulat
és letről a kutyaugatás.

tanított

a folyosón

órákig álltam: bemenjek-e,
hazakullogjak-e. többnyire esett
kívül-belül.

a kutyám
jött velem, egy képzelt sárga
korcs. ha föl pattantam, visszarántott.
a villanypózna áll a Váci utcán,
a könyvesbolttól távolabb kicsit.

„áramütés”,

mondja a fülszöveg. a verseket
egyáltóhelyben ott olvastam el. ha
hallgatok se számít. rázkódjon,
ami bír. most pedig fölhúzom az órát
és lefekszem.

a többiek, körül: viszonylatok.
nem barátok, de tárgyaknak erők.
mindegyikükkel másképpen csalog,
legföljebb így nem lesznek érthetők.

ne pirulj el, csak süsd le a szemed,
én bús fivérem, ettől szép az élet,
a sulykot vagy önmagad elveted,
és megnézed, hogy melyik hol mit érhet.

örülsz, a kezed összedörgölöd,
kit érdekel, hogy mennyire unod,
az arcodon még nem hagyott nyomot,

de fontos ez? hogy így vagy úgy sűrög
az ember? egyszer kihallgathatod:
ezt mind szabad, nem érted? várhatok.

ma meztelen vagy. állj anyád elé.
a reszketésed nemcsak céltalan:
hamis. tudod hibáid. van elég.
élni kevés, szerezz hozzá hamar.

erőt a négy elem adott. te lépsz.
a szobor szól. a csönd mozdul. hiába.
a márvány forr. nem fehérebb, de árva,
áttörtebb így: a lüktetésre kész.

anyád halott. nem vízben lelt halálra,
megsimogathat, nem kell félnie,
magával nem ragad, nem mész vele,

pedig becéz. hív. sziklákra és a fákra
esküszik. átfon már: gyökér a lába.
beszélsz: szobor szól. halkuló zene.

Rock painting of a human figure and symbols.

Rock painting of a human figure and symbols. The figure is depicted in a stylized manner, with a large 'X' on its chest and raised arms. To the left, there are several symbols: a circle with a cross, a wavy line, and a fish-like shape. Above the figure is a rectangular symbol with a cross. The background is a light-colored, textured surface.